

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštaina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo k pristopu.

Kakor je bilo v slovenskih časopisih uže razglašeno, se je v Mozirji ustanovil „Savinjski Sokol“. Po prvem občnem zboru dne 29. maja t. l. smo morali čakati še do 18. julija, da so nam došla pravila s popolnim uradnim potrdilom, podpisanim od c. kr. namestnika. To je uzrok, da se tako dolgo nismo rodoljubom razposlala, ker se nismo mogli poprej tiskati.

Važni odgojevalni vpliv takega društva je povsod uže priznan, kjer se rodoljubi resno zanimajo za vsestransko odgojo naroda. Naj le tu omenimo, da ie bilo letos pri slavnosti dvajsetletnice Sokola v Pragi zastopanih 80 českih sokolskih društev. To dokazuje, kako živo in jako uporabljajo Čehi vsako sredstvo, da si v narodu vzgojujejo pravo odločno močatost, domoljubje in mnogo drugih vrlih lastnosti, kakeršnih Slovenci še bolj potrebujemo.

Odbor „Savinjskega Sokola“ torej uljudno vabi p. n. rodoljube, da k temu društvu pristopijo.

Kot društveniki se vzprejemajo, razen podpornikov, posebno telovadci t. j. najmenj 17 let stari, dovolj sposobni mladeniči in tudi možje, ki se hočejo v telovadstvu vežbati, ali ki hočejo k sokolskeji godbi pristopiti, ako so sploh pošteni in miroljubni.

Društvenina se je v prvem občnem zboru tako določila, da plača vsak podporni in delujoči ud 1 gl. pristopnine jedenkrat za vselej; letnine plača telovadec 1 gld., podporni ud pa 2 gld. Veči prostovoljni doneski se hvaležno sprejemajo.

Godci se k Sokolu vzprejemajo brez pristop-

nine in letnine, a ravnati se morajo v smislu za to posebne pristopnice.

Za sokolsko godbo se plačujejo ob mesecih v posebno za to namenjeno blagajnico prostovoljni doneski, katere društveni poverjeniki pobirajo. Muzikalije za to godbo preskrbuje društvo.

Daleč od Mozirja bivajočim društvenim telovadcem, zlasti podružnicam, bode društvo pomagalo, kolikor možno, glede vaj in telovadnega orodja.

Vsled sklepa v prvem občnem zboru se bode sklical drugi občni zbor takoj, ko se bo vedelo za ugodno prilžnost, da bi se bilo povoljne udeležbe nadejati.

Slovenskim rodoljubom podajemo pravila „Savinjskega Sokola“ ter jih uljudno prosimo, da pri-skočijo temu na Spodnjem Štajerskem novemu društvu s svojo podporo, kakor se jim potrebno vidi iz pravil in dr.

Mozirje, dne 30. julija 1882.

Radoslav Škoflek,
tajnik.

Lipold,
starosta.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. avgusta.

Včeraj ob 10. uri dopoldne otvoril je pre-svetlega našega cesarja brat, nadvojvoda Karel Ludvik **tržaško razstavo**. Po osmeji uri pri-peljal se je bil v Trst, mudil se nekaj časa v palači cesarskega namestnika, potem ob desetih stopil je v prekrasni cesarski paviljon razstave. Tu pozdravil ga je predsednik razstavnega odbora, Reinel, v kratkem italijanskem govoru. Nj. c. kr. viso-

kost zahvalil se je za izraze zvestobe, poudaril po-men praznika in izjavil, da je otvorenja tržaška razstava. Lep dan bil je to pod jasnim ne-bom, veselje iskreno je sijalo tržaškemu narodu na obrazi, mogočni strelji pretresali so mesto, a v mno-žinah ljudij, terečih se okrog razstavnega prostora, vladalo je življenje, kakor v paui čebel. Ali oživ-ljajoči duh, ki mora plavati nad vsemi temi pripra-vami, je pač lepi spomin, da je letos preteklo ravno pet sto let, odkar pridružil se je bil Trst deželam slavnih Habsburžanov. V oslavljenje tega znamenitega zgodovinskega do-godka otvorila se je včeraj na obalah sinje Adrije dolga vrsta palač, ki prenapolnjene so z vsem, kar sta najlepšega in najboljšega izumila duh in roka po avstrijskih pokrajinah. Z brezkončnimi pojedinami, s povratni mi igrami slaviti noče Trst cesarske svoje hiše, ampak dela pridnosti avstrijskih podlož-nikov prinesej hoče v spomin na ono važno dobo katero je preživel pod žezom Habsburžanov in ka-tera postala mu je doba sijaja in slave. To je zna-menje časa, ki vodi tudi avstrijsko državljanstvo, da iskati je slave zdaj v delu, kakor si jo je nek-daj pridobivalo v boji za vladarsko hišo in domo-vino. — Brez dvombe bode zdaj ob teh spominih na priliki, ki se tudi ne bo opustila, opazovati raz-mere mej Avstrijo in Trstom, kakor so se kazale v preteklih 500 letih. Videlo se bo prejasno, da Av-strijanci niso v vseh č slih zlatega mesta ob Adriji tako gojili in čislali, kakor bi bil zaslužil, da si ravno bilo je vse prepričano o odličnej legi Trsta, o preugodnih njegovih okoliščinah in o sijajnej bo-dočnosti, katera šo čaka tega mesta. Tako bi bilo kmalu prišlo do tega, da Trst postane tujec na avstrijskem colnem polji in tujec v pravem avstrijsk-em mišljenji. Razstava, ki se je otvorila včeraj, slika nam je nerazrušljivih vezi, ki oklepajo Trst in avstrijsko cesarstvo. Da bi ta duh prešinjal vse od-kritosrčno in resnično, da bi vezi ostale ne-razrušljive, da bi bil Trst podpora Avstriji, a Av-

LISTEK.

Kako se ohranijo lasje.

(Poslovenjeno.)

Nedavno gledal sem z zanimanjem po boulevardih šetajoče gojence iz Saint Cyr, kateri so bili baš izsolani. Mej njimi zavzel sem se posebno za mladega dragonskega častnika. Korakal je ponosno, glavo nosil je kvišku, levica slonela je na zlatem, pri sablji visečem porte-épée, in radostno, da navdušeno odzdravljaj je vsem pozdravom na desno in levo mimo idočih vojakov. Njegova lična vojaška suknja nij imela niti najmanjše gube, hlače in epau-leti, da si vseskozi elegantni, ugajali so strogo pred-pisom in drzno čepela je kapica na glavi, katera je imela vsled kratko striženih, plavih las nekaj jasen sijaj. Pogled na te strahovito kratko postrižene lase vzbujal mi je celo vrsto spominov, spomine na aka-demijo v Saint Cyr pred osmimi leti, na naše nad-zornike in nadčastnike, pred vsem pa na mojega te-danjega tovariša Maksima de L., izvrstnega mlade-niča, polnega živahnosti, dobrote in viteštva. Maksim bil je krasen dečko, močan liki Turek, lokav kakor Faun in nosil je lase sredi razdeljene, kakor ovce. Ljubili smo tega vedno veselega pristrčnega mlade-niča strastno, kakor on svoj poklic. Jedinu, kar mu pri tem poklicu nij bilo po volji, kar ga je celo

navdajalo z grozo, bil je neusmiljen ukaz, da smejo lasje biti samo dva milimetra dolgi. Kako nemilo ga je zadel ta ukaz, bode ocenil vsakdo, ako zve, da je Maksim svoje lepe plave lase ljubil nad vse ter jim pripisoval, kakor Simson, čudotvorno moč. Maksim bil je mnenja, da je velika brezokusnost, ako so lasje tako razpeljani po glavi, da so ušesa popolnem gola, da tak način človeka grozno poni-žuje in potlači. Tej usodi hotel se je tem skrbneje izogibati, ker je nekje živela tudi neka mala sestri-čina Jolanda de Precy-Bussac po imenu, katerej bi se ne bil za nič na svetu predstavil s tako pokvar-jeno frizuro. Da si je bil odločen nasprotnik žgal-nega železa, mu pri tem žalostnem položaji nij pre-ostajalo nič drugega, nego prepustiti skrb za svoje tri milimetre dolge lase zanesljivemu frizêrju, ka-teri je s pomočjo črtenega železa lase tako raz-kodral, da so se še tako bistremu očesu videli kračji nego so bili v istini. Lehkno se tedaj doumi, s ka-kim veseljem je pozdravljaj Maksim bližajoči se ko-nec družega šolskega leta, ker tedaj poneha neko-liko grozovita strogost poveljnikov nasproti frekven-tantom, ki se koncem leta imenujejo za častnike.

„Bratec!“ zakliče mi Maksim nekega dne, „v dveh mesecih sem svoboden mož, častnik in srečen v Trouville. S svojo sestričino Jolando šetal bom ob morskem bregu in pred vsem, brate,“ vzkliknil je, snemši kapo in kazavši uže davno prek dovoljeno dolgost narastlo frizuro — „imel bodem lase“.

Drugo jutro imel je Pechard, častnik od pe-hote, ki je gojil malo simpatij „pour ces poseurs cavaliers“, parado in korakaje skozi naše vrste, ob-stane h kratki pred Maksimom.

„Kapo doli!“ veli strogo. Maksim obledi, a uboga molče.

„Ako vse to do jutri zjutraj ne izgine,“ pravi Pechard „grete za štiri dni v zapor!“

„Ubogi prijatelj!“ rekel sem Maksimu, ko sva šla po paradi v najino sobo. „S tvojimi lepimi lasmi je konec. Pa tolaži se, saj zopet porasejo!“ — „Mar meniš, da izpolnim ta barbarični ukaz? Nikdar!“ odvrne strastno. — „Kaj pa misliš početi?“ — „Še ne vem! A pekel in nebo bom poklical na pomoč, da si ohranim svoje lase!“ — Drugo jutro pomagal sem Maksimu, lase z mokrimi krtačami in voščeno pomado prirediti tako, da so bili prav tesno ob glavi in nikakor videti dolgi.

Ko sva šla k nadzorovanju, tešil se je Maksim z nado, da je Pechard svoj včerajšnji ukaz pozabil uže davno. A varal se je. Polagoma, roke na hrbtu križema držeč, bližal se je Pechard ter obstal pred Maksimom. Zopet mu veli sneti kapo in videlo se je, da je nekako osupnen, vidé tesno ob glavi razpeljane lase. A ker svojim očem nij upal, po-tegne mojemu trepetajočemu prijatelju z roko skozi lase, kateri so vsled tega mehničnega učinka sto-pili po konci ter pokazali se v svojej naravnej dolgosti.

strija da bi bila njemu skrbna mati in čujoča pokroviteljica!

Vest, da bode razpuščen **mestni zbor tržaški**, so komaj porodivšo se kmalu oporekli. Ali zdaj se pa zopet govori in kaže. Oficijozen list piše: „Nikdar nij Avstrija poskusila, zavirati in motiti italijansko narodnost v njenem razvijanju. Ona uživa iste pravice, kakor vsi drugi narodi. Ali na drugej strani pa se Avstrija tudi zaveda svojih dolžnostij, da jej je zatirati vse državi sovražne težnje in, če treba, tudi dokazati, kako zelo je Trst cesarstvu v čislj in v kolikej meri mu je tudi potreben.“

Dalmatinski namestnik podmaršal **Jovano-vić** odpotoval je v kopel Marienbad, kjer ostane štiri tedne. Potovaje preko Dunaja zadržal se je nekaj dni tam, da ustmeno pouči merodajne kroge o stanju Boke in Dalmacije.

Zadarski „Narodni List“ donša zdaj uže drugič cele prvo stran telegramov od vseh rod Dalmacije, iz Hrvatske in od dr., jednega pa tudi iz Rogatca od prevzvišenega biskupa Strossmayerja; v vseh teh čestita se in slavi **slavna zmaga v Spiljetu**. „Irredentisti“ pa so vsi raz sebe. Njih list „Avvenire“ ostro napada vladu in se nadeje, da upravno sodišče na Dunaji uniči te volitve. Ali ti upi so prazni, ker volitve vršile so se vse v najlepšem redu.

Minister **Kallay** in baron **Nikolić** došla sta v ponedeljek zvečer v bosenski Brod in koj podala se naprej. Na vseh postajah pričakuje ju obilo naroda. V ogerskem Brodu pozdravil je župan ministra v srbskem jeziku, priporočujoč mi posebno trgovinske težnje mesta na meji. Kallay odgovoril je tudi po srbsko. V bosenskem Brodu pozdravil je ministra F. M. L. Stransky na čelu vseh oblastnij. — V Serajevo pa sta prišla včeraj ob 7. uri popoldne.

Vnanje države.

Francoska zbornica pretrgala je sejo do jutrnjega dne, da bi ta čas republike predsednik Grévy rešiti zamogel ministersko krizo. Še zdaj se ne ve, kako da se stvar razvzolja, kajti večina zbornice je pač zavrgla politiko Freycinetovo, a prav nič nij povedala, kako da si misli stvar ona in kaj da bi storila sama v takem slučaju. Momentanej koaliciji podlegel je kabinet Freycinetov — tu tiči prava težkoča te krize.

V **Rimu** sedeli so predvčeranjim ministri v svojem zboru in posvetovali se, kaj je odgovoriti Angliji na predlog, da bi šla tudi Italija v Egipt. Odgovor ta se je uže težko pričakoval, zdaj pa se bil po štirih urah sklenil: ostane pri starem. Vender pa se opazuje, da so italijanski vladni krogi jeli navduševati se za italijansko posredovanje. Mazziniški klub v Genovi pa je poslal Johnu Brightu spomenico-zahvalnico, da je tako plemenito izrazil svojo nevoljo zastran bombardiranja Aleksandrije. Pred kratkim odposlal je ta isti klub Arabi paši pismo, da čuti z njim in mu sreče želi.

Iz Carigrada prišla je včeraj novica, po kateri se bi egiptovsko vprašanje zamotalo še bolj in sicer znatno. Ruski poslanec, ki je uže del časa čakal navoda od vlade, dobil je konečno mig-

laj, da naj zapusti **konferenco**. Ako pa Rusija stopi iz posvetov konferenčnih, ločili se bodo tudi družih vlastij poslanci in na mesto evropskega zbora stopi v tem hipu prosta volja vsake države posebej, kakor bode hotela delati. In po tem takem bode Angliji lahko reči, da zdaj, ko je razbita konferenca, sme ona samostojno urediti Egipt, brez poverjenja s strani konference, a tudi brez Turčije. Zdaj je le vprašanje, zakaj in iz katerih razlogov da je ločila se Rusija iz konference? Kadar dobimo odgovor na to, razjasnila se nam bo vsa situacija, zlasti pa, kako bode to vplivalo na angleško politiko. — V tem pa se za gotovo poroča, da je Angleška z Granvillevo noto 28. julija dovolila posredovanje Turčije z njo vred. Skoraj gotovo si je Anglija pri tem mislila: vsaj Turčija nijma niti denarja niti vojakov. Ako pa bo sultan pokazal resno voljo, po tem treba bo še določiti, kdo bo poveljnik, Anglež ali Turek, ali kako je sploh misliti si to posredovanje angleško-turško. To določiti, zopet ne bo šlo tako gladko.

Iz Egipta: Prvi poveljnik angleškega brodivja v egiptovskih vodah, admiral Seymour, preiskati je dal v nedeljo trdnjave v Abukiru in našlo se je, da so dobro oborožene in da se pridno giblje posadka. Za tega delj najbrž popustil je admiral misel bombardirati to trdnjavo kakor se je namenil bil za v ponedeljek. V tem pa so predvčeranjim oddelki angleških pomorščakov prišli pri Ismajliji ob sueškem kanalu h kraji in ker ob sueškem kanalu tudi Arabi paša postavlja svoje vojake, je kaj lahko mogoče, da se kmalu sprimejo.

Dopisi.

Iz Ptujja. [Izv. dop.] Narodne učilnice na slovenskem Štajerji uže od svojega postanka nijso bile tako urejene, da bi služile našemu ljudstvu na pravo in resnično korist in duševni razvitek slovenskega seljaštva, na gospodarstveni probitek in pouk, nego počenši od Jožefa II. zračunjene so na ponemčenje Slovencev. Branimo se temu zlasti od 1848. leta, ali raztrgani in razkosani v več vojvodin in pokrajin slabo in po malem vspevamo; odločne besede državnega ustava od 1867. leta ohrabrujo nas na ju naško in vztrajno delo; pa dotične šolske oblasti še vedno kljubu zakonu v staro tikev pušajo veleče: uže od nekdanj učila se je nemščina na Malem Štajerji, in zdaj nij uzroka, da se to premeni. Tako po priliki piska nam veleslavni c. k. deželni šolski svet za Štajersko, sestavljen razve jednega kanonika lobodske vladikovine iz samih Neslovencev, in taki moške po pravem in po pravnih načelih ne bi smeli v tej stvari biti nam odločilni sodniki, nego narod sam. Nebože Slovenec! de nobis sine nobis.

Pravi li se, uradni jezik je nemški, ker je dosle bil na Slovenskem; v narodnih šolah na Slovenskem mora se nemščina čepiriti, ker se je dozdej tako vršilo. To šepetljanje in mlitavo resnitev ob-

soja npravnost in postavnost. Npravno stališče pobija in zameta vsako krivico, ako se je tudi postarala v svojej večnej zlobi, recimo: nekdo je meni slabejšemu mnogo časa po sile jemal drva iz moje šume; nijsem ga mogel ladati, torej mu niti zabraniti tega črnega posla, je li zato nasilnikovo delo opravičeno? Nikakor in nikdar. Jaz sčasoma dobivši potrebno pomoč rečem: stoj! to je moje, doslej si siloma grabil, a od sega dob ne dam si več krivice delati, nego zahtevam še, da učinjeni kvar poravnáš, a nikoli več ne prestopaš meje moje lastnine, — lastnina je sveta, pravi Anglež. — Poziv na staro in dolgotrajno rabo, po pravem ziorabo, ne opravičuje krivičnega postopanja; še opravičene predhodne razmere podri je 21. december 1867, kar svedoči naslednja dogodba: Židovje so po groznih krivicah in brezbrojnih zločinah, storjenih našim sprednikom na Štajerskem na se navalili neizbrisljiv črt tako, da je cesar Maksimilijan I. dne 19. sušca 1496 na prošnjo deželnih stanov izdal ukaz, vsled katerega bili so vsi Judje prognani s Štajerskega; obrok bil jim je dan do dne sv. treh kraljev 1497; po tem dnevi nij smel nijeden Židov več biti v našej deželi. Štajerska platila je svojemu vojvodi, cesarju Maksimilijanu I. 38.000 goldinarjev ranjških kot namestek za židovsko dačo, katero je izgubil izgnavši Čivute. — Državni ustav 1867 daje popolno naselilno pravico, in mahoma počeli so se pomoljati dolgi zavihani nosovi na naših dezelnih granicah; kakor tolce (patoglavci) vzpomladi po mlakah, a potem naprej. Mi Štajerci smo kričali in na ves glas zolili: davni naši pradedi odkupili so nas židovstva za drago ceno, ne dovolite jim k nam vhoda; ves trud je bil prazen strel v zrak, ustav je dovolil. Ustav daje tudi nam pravico, kljubu starim napačnostim na Slovenskem rabiti slovenščino, in tega prava hočemo se posluževati navzlic mnogoterim oviram, zanašajoči se na enakopravnost vseh avstrijskih narodov vladarjem podpisano in svečano potrjeno.

Vrhu npravnosti in postavnosti govori tudi za odpravljenje nemškega jezika iz narodnih učilnic na Slovenskem zgodovinska prikazen, da se njen narod nij duševno in gospodarstveno inace razvijal in obraževal, nego li v narodnem jeziku in jezik z narodom. Ta način je jedino pravi, naravni in umni, vse drugo vodi v prepad in potujenje, torej je narodu na pogubo.

Domače stvari.

— (Deželni predsednik,) gosp. A. Winkler, ki biva zdaj s svojo obitelji v Poljčah, obiskal je pretekli teden begunjsko ljudsko šolo in

„Štiri dni v zapor!“ velel je Pechard, ter zapustivši Maksima mrmral: „Oh! ti konjiki! Vedno hočejo imeti kaj posebnega!“

V četrti dan namazal si je Maksim koleno z modro barvo in naš ljubi zdravnik spoznal ga je vsled te kontuzije za „marod“. S to priljubljeno zvijačo pridobil je zopet jeden dan.

Ko je Pechard pri paradi, na naslednje dni določenej, zapazil, da Maksim ukaza še vedno nij izpolnil, obsodil ga je zopet na osem dni, v deveti dan pa za daljnih štirinajst dni. Ta kazen bila je poostrena s posebno objavo generalu. Kljubu vsem tem neprilikam radoval se je Maksim, ker je tako pridobil cel mesec izmej dveh, katera mu je bilo še prežiti v zavodu. Zdaj šlo je samo še za to, kdo zmaga v drugem meseci.

Maksim bil je dovolj prebrisan, da bi ne vedel, da mu navadna sredstva ne pomagajo več. Vrhu tega bilo se je bati, da mu njegova trdovratnost in neprestana nepokorščina v resnici preprečita ves napredek, ves avancement.

Njegovo koleno postajalo je tedaj dan na dan nevarnejše, vedno bolj zelenkasto in dobrovoljnemu zdravniku zdelo se je potrebno, Maksima poslati v bolnico. A prvotna radost Maksima preobrnila se je v brezskrajno grozo, ko se v drugi dan k njegovej postelji prikaže oča Jousse, naš stari frizér, z velikimi škarjami v roci, ter mu molče nudi naslednji službeni list: „Ukaz. Frekventantu Maksimu L.

ostriči takoj lase. Častnik Pechard.“ Oča Jousse prestrašil se je, videvši uničujoči učinek, kojega je prouzročil ta lakonični ukaz na Maksimovem lici, in dal je mlademu plemiču z ozirom na veliko število v teku časa pri njem kupljenih pomad, dobrohoten svet, naj se obrne do sestre poveljnice. „Monsieur“ rekel je Jousse lokavo se smehljaje, „je bolen in ko bi ga ostrigli, prehladil bi se gotovo!“ — „Pa saj imam le zeleno koleno...“

„Vse jednako!“ odvrne izkušeni frizér. Maksim poprosi tedaj sestro strežnico, katera se drage volje izreče proti ukaznemu striženju. Čez deset minut prileti Pechard v sobo bolnikovo, še bolj razdražen neko kdaj. „Ah“ kriči jeze se peneč, „Vi se hočete odtegniti mojemu ukazu? S spletkami hočete nadomestiti dolžnost pokorščine? Smešiti me hočete? Nu, Vam bom uže pokazal. Prišel bode dan, ko zapustite bolnico in v ta dan se bode obrila Vaša glava, kakor jajce, sacrebleu, kakor jajce, Vam povem! crenom! Ne, ne kakor jajce, kakor krogla na biljardu mille tonnerres!“ — Drugo jutro moral je po Pechardovem ukazu oča Jousse glave vseh gojencev gladko obriti. Ob jednom poslal je vodja šole obsirno poročilo Maksimovemu očetu generalu L. o vedenji njegovega sina, katero poročilo bilo je povod več strani dolgemu, od Maksimove matere cesarju pisanemu listu, v katerem se je čitalo, da je pehota vedno gojila in še goji nekako mržnjo proti konjici. — Počasi in žalostno tekli so dnovi,

dolgočasno lezel je Maksimu v bolnici čas naprej; poln bolesti zrl je vsaki dan pri oknu in videl svoje tovariše, kako so se pripravljali za vaje, zasedali konji in šli v skokote ven... vse prenašal je potrpežljivo, kajti spominal se je izreka groznega Pecharda, da se mu obrije glava, kakor hitro okreva.

Nekega dne zapazi Maksim, da se godi kaj izrednega v hiši. Na dvorišči razprostirajo se obleke, orožje, vse se pregleduje, vrejuje, vse leta sem ter tja, ordanance hite na vse strani; poloti se ga ne navadno čuden čut. Zdajci se odpro juri in adjutant prihiti sopeč k bolnikovej postelji ter Maksimu poda listič z naslednjim napisom: „Vojska napovedana. Frekventanti družega leta imenovani so častniki dekretom 14. julija.“ Zdravilna moč teh vrstic bila je čudovita. Maksim skočil je takoj iz postelje, omil si svoje zeleno koleno ter hitel k svojim tovarišem. „Častnik! Brez končnega izpita, brez klasifikacije! Brez Pecharda! Victoria!“ — Delavnost, kakor nikdar, pričela se je po vsej hiši. V treh dneh morali so novo imenovani častniki k svojim vojnim oddelkom. Maksim hotel je pred odhodom obiskati še Pecharda. „Eh bien“ mu reče, „kakor vidim, ne bodem ostrizen tako gladko, kakor krogla na biljardu, kaj ne, ljubi moj?“ — „Čuješ“, mu pravi Pechard, smeje se proti svojej volji, „Ti imaš pasjo srečo! Za Boga, v navadnih razmerah bi mi ne bil ušel!“ — Segla sta si v roke in kmalu po-

kaznilnico ter se prav živo zanimal za naprave v njej.

— (Tržaška razstava) otvorila se je včeraj jako slovesno po nadvojvodi Karlu Ljudviku točno ob 10. uri. Trst imel je deloma praznično lice, ladije v luki potegnile so kvišku svoje raznobojne zastave, na namestništvu vihrala je velika zastava, isto tako na mestnej hiši. Tudi nekatere hiše razobesile so svoje zastavice ter kinčale se s preprogami, ogromna večina hiš pa je kazala svojo irredentovsko apatijo, da ne rečemo mržnjo. Nadvojvoda Karl Ljudvik, nazdravljen po g. Reineltu, predsedniku razstave, v italijanskem jeziku, odgovoril je tudi italijanski in rekel, da odvarja razstavo, prepričuje se osobno o sijajnem napredku naših izdelkov in da se kot član cesarske hiše posebno radosti, da je v srečnej dobi, ko praznuje mesto petstoletnico svojega združenja z domovino. Naj bi to podjetje imelo najboljši uspeh in naj bi Trstu in vsej avstro-ogerskej državi iz te razstave vzrastla čast in korist. Grom topov iz ladij in iz grada naznanil je otvorjenje razstave in godbe svirale so cesarsko himno. Nadvojvoda ogledal si je potem vso razstavo, v kar trebalo je pet ur. V magjarskem in hrvatskem oddelku bil je zopet nazdravljen. Hrvatski oddelek, osobito pa krasni hrvatski paviljon, v njem pa krasne izdaje „Hrvatske Matice“ (nad 50 zvezkov) zanimalo so vseobčno. Knjige „Hrvatske Matice“ so tudi kaj fino in elegantno vezane ter razstavljene v jako ukusno izdelane omari. Med hrvatskimi razstavljalci odlikuje se posebno g. Ivan Čačković s svojimi šestimi tamburicami, počenši od violin-tamburice do poldrugi meter dolge bas-tamburice. — Mnogoštevilno zastopani so tudi Dalmatinci, samo vinogradnikov je blizu 300, ki so poslali svoje pridelke, vino, olje (60 različnih vrst), žgane pijače, mandeljne, sardine itd. na ogled. — Slovencev še ni mnogo, saj sploh še ni vse dovršeno in urejeno, ampak le v naglici prirejeno za otvorjenje, katero je bilo napovedano na ta dan in se ni dalo odlašati „ob schön, ob Regen“. Apropos, vreme bilo je ugodno, kajti dež in vihar prejšnji dan odpravil je nadležni prah, očistil in ohladil zrak, da je bila pri otvorjenju, skoraj bi rekel, prav prijetna temperatura. Več prihodnjic.

— (V kranjsko hranilnico) vloženih je bilo meseca julija od 1271 strank 252.259 gld., iz hranilnice vzetih pa od 977 strank 168.485 gld., tedaj se je vložilo 83.774 gld. več, nego izplačalo.

— (Semenj s čebulo in česnom) o priliki porcijunkule na Franca Jožefa trgu bil je jako živahen. Aromatičnih teh rastlin pridelalo se je letos izredno veliko. Cene bile so zaradi obilosti

pridelka nizke, dva venca lepe in godne čebule veljala sta 5 kr., popoldne jeden venec 2 kr. Česenj bil je še ceneji.

— (Praznik porcijunkule) v frančiškanskej cerkvi bil je včeraj in posebno pa danes zbral na tisoče prebivalstva s kmetov. V noči od vtorka na sredo prenočevala je velika množica romarjev in romaric na frančiškanskem trgu, a policija je izvrstno skrbela za red, ter preprečila, da se niso uganjale mej romarji neslane burke, kakor sicer.

— (Žepni tatovi) imeli so o priliki porcijunkule velik sestanek v Ljubljani. Uže vtorek zasačili so v frančiškanskej cerkvi šest moških tatov, med temi jednega, ki je kmetu bil odrezal pri suknji žep, v katerem je bil denar in hranilnična knjižica. Denar je bil tat uže skril, a knjižica se je še našla. Jako nevarna tatica, znana po imenu „Bonasenia“, doma v Kamniku, katero je policija še le pred kratkim po odgoni odpravila iz Ljubljane in katera je v tem času šla praktikirat v Tirole, prišla je tudi k porcijunkuli v Ljubljano. A policija jo je takoj pozdravila kot staro znanko in storila neškodljivo, predno je imela priliko pričeti svoje nevarno rokodelstvo.

— (Iz Celja) se nam piše v 1. dan t. m. Osnovale se bo: „Sadjerejsko društvo za spodnji Štajer“, v kateri namen g. g. župan Dr. G. Ipavc, M. Kavčič, M. Ripšl, F. Kartin v Šentjurju, g. g. Mihael Vošnjak, F. Kapus v Celji napravijo shod dne 15. t. m. ob treh popoldne v Šentjurju na južnej železnici.

— (Ogenj.) Iz Lesca se nam poroča: Dne 28. m. m. ob 3. uri zjutraj pričela je goreti hiša J. Dobide, stoječa pri vhodu v vas, poleg železnice. Ker je isto noč pihal hud vihar, a razpihaval ogenj proti vasi, pretela je velika nesreča in da se ogenj ni razširil dalje, zahvaliti se je le tukajšnjemu železničnemu predstojniku gosp. Križaju, ki je bil naglo došel z brizgalnico in železniškim osebjem. Pogorela je pri hiši prizidana šupa. Posestnik je zavarovan. Kdo je zažgal, se ne ve.

— (Belunec,) planika (Edelweiss) ali po Tušekovem Rastlinstvu očino zelišč je pojema na gorenjskih planinah, kakor nam poroča turist. Osobito na Stolu, kjer je bilo časih obilo te rastline, rase zdaj uže zelo redko, kajti leto za letom izpulji se je silno mnogo s koreninami, predno se otrese še plod, ter se odpošlje v tuje kraje. Tudi pri Kranju v Druljevki rastlo je časih mnogo te rastline, a odkar se je pričela strastna lov na njo, izumrla je tudi tu.

Petdesetletnica.

„Kdo pa uže zopet, kdo obhaja petdesetletnico?“ vpraša zbog tega naslova uže nevoljni čitatelj, kajti dan danes ni praznovanje petdesetletnic nič nenavadnega, petindvajsetletnice pa so tako mnogoštevilne, kakor po zdatnem dežju glive v gozdu.

Nu, petdesetletnice svojega obstanka obhajajo letos vžigalni klinčki, po nekod tudi žveplenke, na Spodnjem Štajerskem pa „mašine“ imenovani. Leta 1832. iznašli so Kammerer, Roman in Preschel nova vžigala, katera so se, da si s prva celo od vlad prepovedana, toli priljubila, da so zdaj v splošnem prometu in so predmet velikej obrtniji. Koliko se vžigalnih klinčkov izdelava in porabi na leto, ni moči preračunati natančno, le poprek bi se mogli približati številu tega izdelka. Na Francoskem računajo se za vsacega človeka po pet žveplenk na dan, za vse Francosko tedaj okoli 200 milijonov in za vse evropsko, 300 milijonov broječe, prebivalstvo 1500 milijonov na dan. Če bi vzeli, da je izdelana žveplenka 0.1 grama težka, tedaj se potrebuje vsaki dan 1500 metričnih centov lesa za žveplenke, in ker gre veliko v padec, smeli bi vsakodnevno porabo lesa računati na 2000 do 2500 centov. Z enim kilogramom fosfora priredi se blizu dva milijona žveplenk. po tem takem potrebovalo bi se 750 kilogramov fosfora na dan. Mala tovarna z 200 delavci zgotovi kacic 10 milijonov žveplenk na dan, po tem podstavku bi se smelo sklepati, da se peča kakih 30.000 delavcev s to obrtnijo. Ker ima mnogo ljudi svoj posel pri izdelovanju škatlic itd., ni trditev nikakor predrzna, da ima pri tej obrtniji poprek najmanj 100.000 ljudi delo in zaslužek.

Avstrija, ki ima mnogo lesa in mnogo cenjenih delavnih moči, zavzimala je delj časa odlično mesto v tej obrtniji, s katero smo si pridobili celo inozemska trgovišča. S početka pečalo se je s to obrtnijo veliko število malih podjetnikov, ki so imeli malo kemičnih znanosti in navadno še menj kapitala, in čestokrat živel je fabrikant z ženo in deco v prostorih, kjer se je sušila vžigalna masa, bil je tedaj neprestano v fosfornem vzduhu. Nравnost delavcev in delavk ni bila posebno velika. Zdravstveni in varstveni prepisi so se malo jemali v poštev, ker so podjetniki bili veseli, da so jim delavci ostali.

Ta nekako divji položaj ni bil brez neugodnih posledic in opazovala se je zlasti nekroza celjosti pri oboih, ki so služile po tovarnah za vžigalne klinčke, dalje zastrupljanje krvi, vnetje možganov in mnogo drugih bolezni. Ti zdravju škodljivi posledki, kakor tudi to, da je po vžigalnih klinčkih

tem stal je najsrčnejši častnik francoske vojske na kolodvoru: Maksim; ohranil si je lase!

Dva dni pozneje vstopil je Maksim v 30. polk dragoncev, ki so šli v Metz. Tudi tam izpodtikali so se nad njegovo nesrečno frizuro. Pri mizi, v šatoru, na straži, povsod čule so se zabavljice na Maksimove protipredpisne lase.

V 16. dan avgusta bila je ljuta bitka pri Vionville. Dragoncev 30. polk stal je pri Mars-la-Tour; Maksimov eskadron bil je na desnem krilu. H krati pridirja 2. husarski polk v divjem begu pred pruskimi dragonci. „Prvi eskadron naprej!“ veli polkovnik. Maksim šepeče kratko molitvico, tih pozdrav svojemu očetu, svojej ljubej materi in brdke sestrčin, in hajd naprej s svojimi dragonci. Pruski dragonci obrnejo se nazaj, a Maksim, hrepeneč dobiti vsaj jednega vjetnika, oddaljil se je preveč od svojih ljudi. Štirje Prusi prihajajo nad njega, dva ustrelili, in ubežal bi bil z zdravo kožo, da ga ni tretji Prus zgrabil za lase in ga kresnil s sabljo po glavi ter ga tako k sreči le omotil. Konj mladega častnika napravil je ogromen skok ter prinesel svojega gospodarja krvavečega in na pol mrtvega k svojim nazaj. Vsak drugi bi bil po takem dogodku poiskal polkovnega frizerja, a Maksim imel je trdo glavo in njegovih las se prej ko slej niso dotaknile škarje.

V 18. dan avgusta bil je boj pri Gravelotte.

Maksim dovršil je junašk čin prve vrste. Med smrtonosnim ognjem pušek in kanonov jahal je smelo s svojim eskadronom proti sovražnej bateriji. Prusi, misleč, da gre cel polk nad nje, reterirali so. Maksim dirjal je kakor obseden naprej ter bil tako srečen, da je zaplenil jedno kanono. „Bravo, junašk čin!“ vzkliknil je polkovnik ter objel mladega junaka. Njegovo ime blestelo je v dnevnem poročilu in njegov predstojnik predlagal ga je za častno legijo. V 25. dan avgusta vjel je Maksim deset Prusov in v 31. dan zadrževal je skozi 25 minut celo prusko kompanijo. V kratkem pridobil si je slavno ime, avanziral je ter dobil križ častne legije in vsa vojska govorila je s spoštovanjem o predrznem častniku dragoncev.

Obleganje Metza bilo je končano, trdnjava morala se je izročiti sovražniku in drugi dan bi bil moral Maksim dati častno besedo, da ne bode skušal ubežati. Potem pa bi moral v Nemčijo. Maksim pa je uže davno ukrenil kaj posebnega. Preoblekel se je kot kmet ter natovoril si velik košek z jajci.

Tako približeval se je pruskim predstražami. „Izpostavljam se nevarnosti, da me ustrelé,“ mislil je sam pri sebi, „pa boljše je umreti, nego iti v Nemčijo.“

Kmalu ustavi ga straža in peljô ga pred polkovnika najbližnjega polka.

„Od kod?“ kriči mu nasproti od častnikov obdani polkovnik.

„Iz Ladonchamps, ter grem v Grizy prodajati jajca.“

„Mar ne znate, da zdaj ni čas za take kupčije?“

„Ljubi moj Bog, kdo pa vé, kdaj je pravi čas.“ Častniki so se posvetovali. Maksimove bele roke niso bile kmetske in vsa njegova vnanost ni bila v soglasji z njegovo izjavo.

„Nič ni v redu,“ dejal je polkovnik, „proč s tem človekom in ako do jutri zjutraj ne pove resnico, naj se ustrelí.“

Drugi dan bilo je vse prirejeno, kar pride star major, se približa obsojencu, ga gleda ter reče: „Gospoda, meni se zdi, da mu delamo krivico. Ta človek je res kmet. Noben francoski častnik ne sme imeti tako dolgih las in tako grozovite frizure.“

Častniki bili so vsi soglasni, zdravnik pregledal je uboze grešnika ter dejal:

„Naj se mu dá list, da pasira prosto in naj se pusti obesiti kje drugje.“

Osem dni pozneje prijavil se je Maksim pri vojaki ob Loiri, poročal je točno o dogodkih pri Metzu ter zopet avanziral. Naposled bila je vojna pri kraji, Maksim bil je svobodnjak ter v juniju 1871. leta vzel za ženo svojo sestrčino.

„Nu,“ rekel je svojim pristašem, „jaz sem 22 let star, odlikovan in oženjen. In kako je prišlo vse to? Ker sem si ohranil svoje lase.“

fosfor pristopen vsacemu. da si vsaka nesrečno zaljubljena osoba za par soldov more kupiti smrt in da se veliko samoumorov izvrši s fosforom, dalo je povod, da se je jelo premišljevati, in sad tega pre mišljanja bil je deloma ta, da se porabi menj fosfora nego nekda, od 18 % znižala se je poraba fosfora na 5—6 odstotkov. Velik napredek bila je iznajdba rudečega ali amorfnega fosfora, ki nij, ali vsaj malo, strupen in se vname stoprav pri 260° C. Le tedaj, če se drgne s kloro-kislím kalijem, le tedaj vname se rudeči fosfor z glasnim pokom. Teh izvrstnih lastnostij dolgo niso pripoznavali, kakor bi zaslužile, dokler niso švedski fabrikanti s svojimi izvrstnimi in praktičnimi izdelki tako rekoč poplavalili naša trgovišča. A kakor so švedski vžigalni klinčki izvrstni, imajo vender svoje hibe. Predragi so, predebili, zahtevajo poseben les in kar je najvažnejše, stran, kjer se drgne, obrabi se prehitro. Kemiki se za tega delj resno pečajo z vprašanjem, kako popolniti vžigalne klinčke, prirediti jih lahko vžigljive, a čisto nič strupene, brez fosfora. Navajajo se razae iznajdbe, mej temi osobito „Antifosforiti“. Upajmo, da bode iznajdljivi človeški duh tudi v tej stroki praznoval svojo zmago nad poslušnimi naravnimi tvarinami, če ne prej pa vsaj pri bodočej petdesetletnici vžigalnih klinčkov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 2. avgusta. V spodnjem zbornici izjavil je Dilke, da je ruski poslovodja dobil instrukcije, zopet pridružiti se konferenci.

Carigrad 2. avgusta. Nota od Porte izdana javlja, da se bode Arabi proglasil takoj puntarjem, kadar se izbarka turška vojska v Egiptu. Transportne ladije s topničarstvom za štiri ob jednem vkrcane baterije, odplovejo denes v Aleksandrijo ter vzemó mej potom v Solunu pet, v Skadru (Albaniji) pa tri batalijone vojakov soboj. Za temi odpošljejo se še drugi vojaški oddelki.

Rim 2. avgusta. Corti dobil je napotek, naj konferenci predloži predlog za kolektivno varstvo brodarstva po sueškem kanalu. Po tem predlogu, ki namerava izključljivo le mornarsko-policijsko nadzorovanje po naprej določenih pravilih, izključila bi se vsaka vojna akcija in sploh izstop na kopno.

Razne vesti.

* (Hišen posestnik — tat.) Na Dunaji stal je te dni pred porotniki neki Kühn, posestnik par hiš, ker je skozi več let kradel po trafikah smodke. Ta lopov izvolil si je za svoja tatinska podjetja večidel trafike, kjer je bila po jedna sama ženska. Izbiraje smodke, vzel je navadno par viržink ali par britanik, a v tem, ko se je obrnila trafikantka, pograbil cele šope smodke in jih vtaknil v prostrane svoje žepe. Nakradene smodke prodajal je potem malo (za polu krajcarja) ceneje natakarnjem itd. Zdaj ga je zadela pravica. Po dolgej obravnavi, pri kateri je bila zaslišana cela vrsta poškodovanih, spoznali so ga porotniki krivega in obsodili so ga na pet let teške ječe in na povrnitev škode, ki znaša 6424 gld.

— (Planet Mars obljuden.) Astronom Schiaparelli v Milanu vzrl je prvi na Marsu ravnočrtne vodotoke, po 1000 — 5000 kilometrov dolge, po katerih zvezano je vse morje. Časnik „Revue Astronomique Mensuell“ prinaša celo karto teh kanalov, v primeri s katerimi je sueški prekop prava igrača. Anglež Proctor sklepa na podlagi teh o-

gromnih kanalov, da morajo na Marsu bivati človeška bitja.

Umrli so v Ljubljani:

29. julija: Ivana Šelko, hišina, 57 let, Franciskanske ulice št. 12, za splošnim oslabljenjem.
30. julija: Ivan Abulnar, ključničarjev sin, 1 leto 10 mes., Poljanska cesta št. 18.
V deželnej bolnici:
28. julija: Andrej Kajžar, gostac, 76 let, za starostjo.
— Fran Zajec, gostac, 33 let.
29. julija: Justina Svetlin, delavka, 18 let, za jetiko.
V vojaške bolnici:
28. julija: Lajoš Kolar, nadtopničar, 24 let.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni mesec)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem mesecu komaj srednje in sploh za 1.02 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 734.28 mm. in je bilo 23krat podnormalno, le 8krat pa nadnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega meseca je bil barometer 17krat podnormalen, 14krat pa nadnormalen. Najvišje srednje stanje, za 7.15 mm. nad normalom, je imel 19. julij; najnižje, za 4.80 mm. pod normalom, 12. julij; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja znaša tedaj 11.95 mm. Najvišje stanje sploh, za 7.73 mm. nad normalom, je imel barometer 19. julija zjutraj; najnižje, za 6.22 mm. pod normalom, 12. julija popoldne; razloček mej maksimumom in minimumom sploh znaša tedaj 13.95 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 4.48 mm., je imel 26. julij; najmanjši, za 0.46 mm., 7. julij.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega meseca je znašala + 19.5° C., to je za 0.3° C. nad normalom; znašala je namreč + 19.5° C. in je bila 16krat nadnormalna, 15krat pa podnormalna. Z ozirom na srednje stanje vsega meseca, je bila temperatura 15krat nadnormalna, 16krat pa podnormalna. Najvišje srednje stanje, za 5.6° C. nad normalom, je imel 9. julij; najnižje, za 4.7° C. pod normalom, 3. julij; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja znaša tedaj 10.3° C. Najvišja v vsem mesecu sploh, za 10.° C. nad normalom, je bila temperatura 9. julija popoldne; najnižja, za 8.9° C. pod normalom, 11. julija zjutraj; razloček mej maksimumom in minimumom sploh je znašal tedaj 19.4° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 11.4° C. je imel 5. julij; najmanjši, za 1.3° C., 3. julij.

Vetrovi pretečenega meseca so bili večinoma slabotni. Razen „severa“ in „juga“ so bili zastopani vsi vetrovi in sicer največkrat, 26krat, „vzhod“, 24krat „jugozahod“, 15krat „brezvetrije“, 12krat „gorenjec“, 11krat „burja“, 3krat „jugovzhod“ in 2krat „zahod“.

Nebo je bilo največkrat, namreč 33krat, „popolnem jasno“, 33krat „popolnem oblačno“, 23krat pa „deloma jasno“ in „deloma oblačno“.

Mokrina: Pretečeni mesec je imel primeroma dosti, namreč 13, deževnih dnij, v katerih je palo za 128.85 mm. dežja, in sicer največ, za 32.50 mm., 10. julija; najmenj, za 0.25 mm., 27. julija.

Dunajska borza

dné 2. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	gld.	05	kr
Srebrna renta	77	„	75	„
Zlata renta	95	„	40	„
1860 državno pesojilo	130	„	50	„
Akcije narodne banke	827	„	—	„
Kreditne akcije	318	„	60	„
London	120	„	20	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	56	„
C. kr. cekini	5	„	65	„
Državne marke	58	„	80	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	119	75
Državne srečke iz l. 1864	100	„	172	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	„	40	„
Ogrska zlata renta 6%	119	„	85	„
„ 4%	88	„	25	„
„ papirna renta 5%	87	„	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	„	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	75	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„	—	„
Kreditne srečke	100	gld.	177	50
Rudolfove srečke	10	„	20	60
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	121	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	„	75	„

Učenec,

star 14—16 let, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vzprejme se v pouk v prodajalnici z mešanim blagom v trgu blizu Ljubljane. — Več pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Št. 4301.

(495—2)

Razpis.

Po sklepu deželnega zbora dné 5. oktobra 1881 bode praktični pouk za učitelje ljudskih šol v vino- in sadjereji in kletarstvu na deželnej vino- in sadjerejske šoli na Slapu.

Letos se začne ta pouk dné 16. avgusta in se konča dné 5. septembra. Udeleževalci tega tritedenskega pouka dobijo hrano in stanovanje v šolskem zavodu brezplačno in primerno odškodovanje svojih potnih stroškov. Vzprejelo se bode 15 učiteljev.

Ljudski učitelji, koji želé letos se tega pouka udeležiti, naj se oglašé pismeno najpozneje

do 7. avgusta 1882

pri vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu pri Vipavi ter naj se izkažejo o svojem zdajnjem službenem kraju in navedejo, kje in kako dolgo so prej učiteljevali.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 29. julija 1882.

Št. 10.941.

(490—2)

Razglas.

Oddati je za leto 1882 druga Anton Raabova ustanova, znašajoča 200 gld. 4 kr.

Pravico do jedne polovice te ustanove ima ubožna, pa poštena vdova ljubljanskega meščana, drugo polovico pa dobože ubožna, dobro odgojena in v resnici zaročena hči ljubljanskega meščana koj po poroki.

Prosilke za to ustanovo naj svoje prošnje s priloženimi dokazili ubožstva, meščanskega rodu in družih razmer

do 20. avgusta 1882

izročé podpisanemu magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 16. julija 1882.

Župan: Grasselli.

Podpisani priporočam vsem prijateljem in znancem, ki **tržaško razstavo** obiščejo, pa tudi drugim popotnikom svojo gostilno

„Pri veselem spodnjem Kranjcu“,

via Belyedere, blizu kolodvora. Dajem poročstvo za točno postrežbo, dobro slovensko kuhinjo, izvrstno istersko črno vino (iz Vizinade) in rumeno štajersko vino ter za okusno pivo Jutmanovo (liter po 30 kr. Preskrbuje pa tudi prenočišča po mogoče nizkeji ceni.

Spoštovanjem

Fran Bulc,
po domače Novak.

(494—4)

Hiša na prodaj

iz proste roke, pol ure od Ljubljane na dolenskej cesti, v prav dobrem stanji, ima 5 velikih kletij za vino, dober vodnjak na pumpo, gredico za zelenjavo, vrt, senožet, njivo, hlev in nov skedenj, vse doma okolo hiše in obseza vse zemljišče le 3 1/2 orala. Hiša ima gostilno, je pa pripravna tudi za vsako obrtnijo in kupčijo, zlasti z lesom ali žitom. Daleč okolo nij nobene kovačnice, ni strojbenice, ki bi se dala napraviti na mimo tekočem potoku. Proda se zaradi nestalnega zdravja gospodinjje pod ugodnimi pogoji. — V.č pove upravnistvo tega lista.

(485—2)

Malinovec

prve vrste, iz najboljših štajerskih gorskih malin, ki tudi prepijetno diši, 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr., razpošilja

lekarna „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (498—1)

Tajci:

1. avgusta.

Pri Slonu: pl. Horn iz Grada. —
Bing z Dunaja.

Pri Malici: Dominkovič iz Trsta. —
Handl z Dunaja. — Thode iz Trsta. —
Pri avstrijskem cesarji: Rastir
Reke. — Gradišnik iz Senožeč.

Tuberozno mleko.

Če se to mleko, sestavljeno iz vegetabilnih in neškodljivih snovi, rabi vsak dan, koža postane mehka, voljna in nežna, hepatični madeži, peletni izpuščaji, vzrastki, nesnage, nenaravna rudečica, vse to izgine; koža se prehitro ne zgubane ter polagoma pridobiva voljnost in zdravo barvo. V steklenicah po 1 gld.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—4)

Važno za kmetovalce!

Marsikateremu gotovo v veliko olajšavo prodajajo se tudi na obroke po prav ugodnih pogojih dobro znane

Lanz-ove

ročne mlatilnice, slamoreznice itd.,

katerih se je v malo letih izdelalo in razpečalo ogromno število 98 tisoč komadov, kar je gotovo najboljšje spričevalo in priporočilo. — Tedaj na noge! Združite se po dva ali več skupaj in ne zamudite ugodne prilike, kajti korist glede dela in časa je tolika, da se kupljeni stroj prav kmalu sam izplača.

Pojasnila in ilustrovane cenike brezplačno razpošilja
zastopništvo in zaloga pri A. Debevču

v Ljubljani, Rimska cesta št. 19.

(448—8)